

Sygn. akt I 1 C 1723/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny sekcja do spraw rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Izabela Jagmin

po rozpoznaniu w dniu 01 grudnia 2015 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.**

przeciwko **M. M.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego M. M. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1 679 złotych (jeden tysiąc sześćset siedemdziesiąt dziewięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 02 października 2012 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego M. M. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 44,76 złotych (czterdzieści cztery złote siedemdziesiąt sześć groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 06 maja 2015 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego M. M. kwoty 1 679 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 02 października 2012 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, iż pozwany M. M. zawarł z nim umowę ubezpieczenia nr (...) za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdu marki S. (...) na okres od dnia 01 października 2012 roku do dnia 30 września 2013 roku i nie uiścił należnej z tego tytułu składki ubezpieczeniowej w kwocie 1 679 złotych.

Uwzględniając żądanie pozwu w całości, referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie w dniu 22 maja 2015 roku wydał w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 828689/15 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W związku ze skutecznym wniesieniem przez pozwanego M. M. sprzeciwu od powyższego nakazu zapłaty, postanowieniem z dnia 11 czerwca 2015 roku sprawę przekazano do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

W uzupełnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty pozwany M. M. potwierdził fakt nabycia przedmiotowego pojazdu, tj. samochodu marki S. (...) w dniu 01 września 2012 roku. Wskazał również, iż od dnia zakupu do dnia 30 września 2012 roku korzystał z ochrony ubezpieczeniowej powoda, lecz w dniu 01 października 2012 roku zawarł, na kolejny rok, umowę ubezpieczenia OC w innym towarzystwie ubezpieczeniowym. Jednocześnie pozwany zakwestionował

obowiązek zapłaty żądanej przez powoda składki, wskazując, iż nie zawarł z powodem żadnej umowy ubezpieczenia pojazdu, nadto nigdy nie otrzymał od niego polisy – dokumentu potwierdzającego zawarcie takiej umowy, nigdy też nie był wzywany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem, stąd niezasadne jest również żądanie powoda odnośnie terminu naliczania odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

(...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. i J. W. zawarta została umowa obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych na okres od dnia 01 października 2011 roku do dnia 30 września 2012 roku dotycząca pojazdu marki S. (...) (numer nadwozia (...)).

W dniu 01 września 2012 roku J. W. sprzedał M. M. powyższy pojazd, na potwierdzenie czego wystawiona została faktura VAT nr (...).

niesporne, a nadto: faktura VAT – k. 64 akt

W związku z powyższym, w dacie nabycia przedmiotowego samochodu przez M. M. była udzielona ochrona ubezpieczeniowa na podstawie umowy zawartej ze zbywcą tego pojazdu.

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wygenerował wydruk do umowy numer (...) (numer polisy (...)) – potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego, w treści którego wskazano okres świadczonej właścicielowi pojazdu – M. M., ochrony ubezpieczeniowej: od dnia 01 października 2012 roku do dnia 30 września 2013 roku, a także ustalono wysokość składki na kwotę 1 679 złotych oraz termin jej płatności tj. dnia 01 października 2012 roku.

potwierdzenie pokrycia ubezpieczeniowego – k. 24-25 akt

M. M. zawarł z (...) Towarzystwem (...) Spółką Akcyjną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej za szkody związane z ruchem pojazdu marki S. (...) na okres od dnia 01 października 2012 roku do dnia 30 września 2013 roku.

certyfi kat polisy OC – k. 65 akt

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron.

Powództwo zasługi wało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie poza sporem pozostawało, iż pozwany M. M. nabył przedmiotowy pojazd marki S. (...) w dniu 01 września 2012 roku i że w momencie jego nabycia obowiązywała umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawarta z powodem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. przez dotychczasowego właściciela pojazdu J. W.. Zgodnie z treścią tej umowy powód miał obowiązek świadczyć ochronę ubezpieczeniową w okresie od dnia 01 października 2011 roku do dnia 30 września 2012 roku, zaś ubezpieczony – posiadacz pojazdu miał obowiązek zapłacić ubezpieczycielowi należną składkę ubezpieczeniową.

W niniejszej sprawie nie budziło również wątpliwości, iż umowa ta, po nabyciu pojazdu przez pozwanego M. M. w dniu 01 września 2012 roku, nie została przez niego wypowiedziana.

Zgodnie z treścią art. 6 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 roku o zmianie ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2011 roku,

nr 205, poz. 1210) – do umów zawartych przed wejściem w życie tej zmiany tj. przed dniem 11 lutego 2012 roku, stosuje się przepisy dotychczasowe.

W niniejszej sprawie nie było wątpliwości, iż umowa z poprzednikiem prawnym pozwanego M. M. – zbywcą pojazdu J. W., została zawarta w dniu 01 października 2011 roku, a zatem jeszcze przed wejściem w życie zmian wynikających z powyższej ustawy (dnia 11 lutego 2012 roku), w związku z czym na mocy art. 6 (tzw. przepisu przejściowego) – do przedmiotowej umowy należało stosować przepisy ustawy w dotychczasowym jej brzmieniu.

Zgodnie zatem z treścią art. 31 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych – w brzmieniu obowiązującym przed dniem 11 lutego 2012 roku, mającym zastosowanie w niniejszej sprawie – w razie zbycia pojazdu mechanicznego, którego posiadacz zawarł umowę ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych, na nabywcę pojazdu przechodzą prawa i obowiązki zbywcy wynikające z umowy. Umowa ubezpieczenia ulega rozwiązaniu z upływem okresu, na który została zawarta, chyba, że nabywca wypowiedzi ją przed upływem 30 dni od dnia nabycia pojazdu mechanicznego. Przepis art. 28 tej ustawy stosuje się odpowiednio – co oznaczało, że jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy.

W świetle powyższego, wobec braku wypowiedzenia umowy przez pozwanego M. M., która to okoliczność nie była sporna, w trybie art. 31 w zw. z art. 28 ustawy w dotychczasowym brzmieniu, przedmiotowa umowa ubezpieczenia OC uległa automatycznemu przedłużeniu na kolejny rok ubezpieczeniowy, tj. na okres od dnia 01 października 2012 roku do dnia 30 września 2013 roku. W tym czasie ubezpieczyciel miał obowiązek świadczyć ochronę ubezpieczeniową pozwanemu do dnia określonego we wznowionej umowie (i powód wywiązał się ze swojego zobowiązania obejmując pozwanego taką ochroną), zaś posiadacz pojazdu – pozwany miał obowiązek zapłacić określoną kwotę tytułem składki ubezpieczeniowej, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca, w związku z czym powód miał prawo żądać od pozwanego należnej z tego tytułu składki na drodze sądowej.

Nadto wskazać należy także, iż okoliczność zawarcia umowy ubezpieczeniowej z innym ubezpieczycielem nie wyłączyła obowiązku pozwanego M. M. z tytułu zapłaty składki za wznowioną umowę. Jeżeli bowiem posiadacz pojazdu mechanicznego w tym samym czasie jest ubezpieczony w dwóch lub więcej zakładach ubezpieczeń, przy czym co najmniej jedna z umów ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta w trybie art. 28 ust. 1 ustawy, umowa zawarta w tym trybie może zostać przez niego wypowiedziana na piśmie, zaś zakład ubezpieczeń może żądać zapłaty składki ubezpieczeniowej jedynie za okres, przez który ponosi odpowiedzialność (art. 28a ustawy). Wskazać jednakże należy, iż nie było wątpliwości, iż pozwany M. M. takiego wypowiedzenia nie złożył.

Jeżeli zaś chodzi o zarzuty pozwanego, iż nie był on wcześniej informowany przez powoda o fakcie istnienia umowy i wynikających z niej obowiązków, jak również nie był wzywany do zapłaty (bądź był wzywany na nieprawidłowy adres), to wskazać należy, iż zarzuty te nie zasługują na uwzględnienie. Zdaniem Sądu ubezpieczyciel, zgodnie z przepisami ustawy w brzmieniu obowiązującym przed wprowadzonymi zmianami, a takie właśnie przepisy (tj. dotychczasowe) znajdują zastosowanie w rozpoznawanej sprawie – nie miał obowiązku podejmowania takich czynności. (...) należała tu do nabywcy, któremu przepisy prawa dawały możliwość wypowiedzenia dotychczasowej umowy lub – w braku wypowiedzenia – jej „kontynuowania” na dotychczasowych zasadach. Skoro nabywca nie złożył wyraźnego oświadczenia w przedmiocie wypowiedzenia umowy, ubezpieczyciel miał prawo pozostawać w przekonaniu, iż wola nabywcy jest kontynuowanie umowy. Wbrew bowiem twierdzeniom pozwanego, jako, że do przedmiotowej umowy stosuje się przepisy w brzmieniu obowiązującym przed ich zmianą, na powodzie nie spoczywał obowiązek powiadomienia go, nie później niż 14 dni przed upływem okresu, na który została zawarta poprzednia umowa ubezpieczenia OC, o wysokości składki ubezpieczeniowej na kolejny okres czy też pouczenia o prawie wypowiedzenia dotychczasowej umowy, skutkach jej wypowiedzenia lub jego braku. Takie obowiązki nałożyła na ubezpieczycieli dopiero nowelizacja przepisów, których jak już wskazano powyżej nie stosuje się do wznowionej umowy łączącej strony

w rozpoznawanej sprawie. Tym samym powód nie miał obowiązku informowania pozwanego, iż taka umowa istnieje, jak również wzywania go do zapłaty należnej mu składki ubezpieczeniowej.

W ocenie Sądu, wbrew twierdzeniom strony pozwanej, przedmiotowa umowa nie jest również sprzeczna z zasadami współzycia społecznego. Jak to już wskazano powyżej, brak poinformowania pozwanego przez ubezpieczyciela o fakcie istnienia umowy ubezpieczenia, czy też brak wezwania do zapłaty – które to obowiązki w myśl przepisów w brzmieniu sprzed nowelizacji mających zastosowanie w niniejszej sprawie, nie spoczywały w tym czasie na ubezpieczycielu, jak również okoliczność podwójnego ubezpieczenia przedmiotowego pojazdu nie pozostają w związku z zarzutem naruszenia zasad współzycia społecznego, albowiem inicjatywa w zakresie uzyskania wiedzy w przedmiocie istnienia umowy i możliwości jej wypowiedzenia należała do nabywcy pojazdu – pozwanego M. M.. Skoro zaś pozwany nie wypowiedział umowy (bez względu na przyczynę), a jest to okoliczność niesporna, to ubezpieczyciel – powód świadczył ochronę ubezpieczeniową zgodnie ze wznowioną umową i zasadami wynikającymi z przepisów prawa. Fakt zaś, że pozwany ubezpieczył samochód w innej firmie i istniało podwójne ubezpieczenie, nie może być interpretowany w kategoriach naruszenia prawa czy zasad współzycia społecznego.

Mając na względzie powyższe, na podstawie art. 805 k.c. w zw. z art. 31 w zw. z art. 28 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, w brzmieniu obowiązującym przed dniem 11 lutego 2012 roku, mającymi zastosowanie w niniejszej sprawie w zw. z art. 481 k.c., Sąd zasądził od pozwanego M. M. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 1 679 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 02 października 2012 roku do dnia zapłaty.

O kosztach procesu w punkcie II sentencji wyroku Sąd rozstrzygnął zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 k.p.c. obciążając kosztami procesu w kwocie 44,76 złotych pozwanego M. M. jako stronę, która niniejsze postępowanie przegrała.